

Kartal–Veczán-díjjal tüntették ki Csókay Károly jezsuita szerzetest

2017. október 19. csütörtök 17:37

A KÉSZ miskolci csoportja által szervezett XIII. Miskolci Nemzeti Estélyen, október 17-én idén is megemlékeztek az 1956-os forradalomról és átadták a Kartal–Veczán-díjat, melyet évről évre egy, a város közéletében jelentős szerepet játszó, keresztény értékeket képviselő polgárnak ítélnek oda.



KÉPGALÉRIA – kattintson a képre!

Az ünnepségen a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium 10/a osztályának tanulóiból álló színjátszó csoport egy Kuklay Antal, Szentesi Attila és Ignác Rózsa műveiből összeállított darabot adott elő, megidézve a forradalom napjait, eseményeit, áldozatait.

Ünnepi beszédet Grezsa Ferenc Kárpátaljáért felelős kormánybiztos mondott. Hangsúlyozta, 1956 nem emlék, nem múlt; valóságunk egy darabja, nemzeti identitásunk szilárd alapja, demokrácia és szabadság iránti vágyunk elemi erejű kitörése.



Kevés olyan esemény van a magyar történelemben, amelyet politikai, társadalmi hovatartozástól függetlenül minden becsületes magyar ember ugyanúgy ítél meg – fogalmazott a kormánybiztos. – Ezeréves

történelmünkben szinte az egyetlen igazán világra szóló történelmi eseményünk az 1956. október 23-án Budapesten kirobbant, majd a szovjet szuronyokkal és tankokkal november 4-én és az azt követő hetekben eltiport magyar forradalom és szabadságharc. Büszkeség és fájdalom. Öröm és bánat.

Az ünnepi beszéd után következett a Kartal–Veczán-díj átadása. Idén Csókay Károly jezsuita atya vehette át az elismerést, akinek laudációját Alakszainé Oláh Annamária, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége miskolci csoportjának elnöke mondta el.



„Mindent Isten nagyobb dicsőségére.” A jezsuiták ismert jelmondata jól kifejezi idej díjazottunk életpályájának legfőbb üzenetét. Egy hosszú, termékeny és szép életút fakadt ebből, melyből Csókay Károly hat évtizedet a rend szerzetesi fogadalmat tett, felszentelt tagjaként élt meg. 1957-ben szentelték pappá Spanyolországban, innen útja Dél-Amerika felé vezetett tovább. 1959-ben küldte előljárója Chilébe, missziós hithirdető munkára. 1975-ben Kanadába helyezték, ahol tizennyolc éven át szolgált a montreali magyar plébánián. A rendszerváltás után tért haza, miskolci szolgálata 1994-ben kezdődött. Az avas-déli egyházközség első jezsuita plébánosa lett. Ma, kilencvenévesen is fáradhatatlanul szolgál, példát mutatva híveinek és rendtársainak egyaránt – hangzott el a méltatásban.



A kitüntetett köszönetet mondott a díjért Istennek, ugyanakkor háláját fejezte ki a KÉSZ-csoportnak a városért végzett munkájáért. „Megköszönöm mindazoknak, akik erre a kitüntetésre méltatlan személyemet kiválasztották, de a jó Istennek köszönöm elsősorban. Az ember ilyenkor érzi méltatlanságát. Mindnyájatoknak szeretném megköszönni a jelenléteteket, és gondoljatok arra, hogy a jó Isten szeret mindnyájunkat!” – fogalmazott a jezsuita szerzetes.

Szöveg: Gróf Lajos

Fotó: Fojtán László

Magyar Kurír



Kövesse a Magyar Kurírt a Facebookon is!

© Híreink csak a szerkesztőség engedélyével, „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel használhatók fel.